

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 34/2015-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. januára 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], a [REDACTED] [REDACTED], zastúpených JUDr. Máriou Kozákovou, Odborárska 7, Košice, vo veci namietaného porušenia ich základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 29/2013 z 22. augusta 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] a [REDACTED] o d m i e t a ako oneskorene podanú.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. augusta 2014 doručená spoločná sťažnosť [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovatelia“), v ktorej namietajú porušenie svojho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 29/2013 z 22. augusta 2013 (ďalej len „napadnutý rozsudok“).

Sťažovatelia v sťažnosti uviedli, že „využili sme zákonnú možnosť mimoriadneho dovolania no bez úspechu“. K sťažnosti zároveň pripojili ako prílohu list Krajskej prokuratúry v Košiciach (ďalej len „krajská prokuratúra“) č. k. Kc 77/14/8800-18 z 13. júna 2014, ktorým krajská prokuratúra v mene generálneho prokurátora Slovenskej republiky odložila ich podnet na podanie mimoriadneho dovolania.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia boli účastníkmi súdneho konania v postavení odporcov v konaní vedenom Okresným súdom Košice I (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 27 C 64/2003 o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v právnej veci navrhovateľa mesta Košice. V uvedenej právnej veci rozhodol okresný súd rozsudkom zo 4. júla 2012, ktorým určil, že vlastníkom sporných nehnuteľností je mesto Košice.

Na základe odvolania podaného sťažovateľmi krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozsudok prvostupňového súdu. Sťažovatelia z dôvodov uvedených v sťažnosti

považujú napadnutý rozsudok krajského súdu za porušujúci ich označené práva, preto v závere svojej sťažnosti ústavnému súdu navrhli, aby nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ], nar. [REDAKOVANÉ] na súdnu ochranu - na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky, právo na vlastníctvo majetku čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd na spravodlivé súdne konanie rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach spis. zn. č. 3 Co/29/2013 - 478 7103898581 zo dňa 22.8.2013, porušené bolo.

2. Základné právo sťažovateľky [REDAKOVANÉ], nar.: [REDAKOVANÉ] na súdnu ochranu - na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, právo na vlastníctvo majetku čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd na spravodlivé súdne konanie rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach spis. zn. č. 3 Co/29/2013-478 7103898581 zo dňa 22.8.2013, porušené bolo .

3. Zrušuje rozsudok Krajského súdu v Košiciach spis. zn. č. 3 Co/29/2013-478 7103898581 zo dňa 22.8.2013, porušené bolo a vec vracia na ďalšie konanie.

4. Za porušenie označených základných práv priznáva sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] primerané finančné zadostučinenie vo výške 304 €

5. Za porušenie označených základných práv priznáva sťažovateľke [REDAKOVANÉ] primerané finančné zadostučinenie vo výške 304 €

6. Krajský súd v Prešove je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia advokátke JUDr. Márii Kozákovej, Košice , Odborárska 7 o výške 882 €, na účet právnej zástupkyňi č. [REDAKOVANÉ] vedený vo [REDAKOVANÉ] do 15 dni od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

V zmysle čl. 127 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd pripomína, že jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

Sťažnosť smeruje proti napadnutému rozsudku krajského súdu. Ústavnému súdu je z vlastnej rozhodovacej činnosti (sp. zn. IV. ÚS 131/2014 zo 7. marca 2014, pozn.) známe, že napadnutý rozsudok krajského súdu nadobudol právoplatnosť 5. novembra 2013. Sťažnosť sťažovateľov bola ústavnému súdu doručená 28. augusta 2014. Na prvý pohľad je teda

zrejme, že sťažnosť bola doručená ústavnému súdu v značnom časovom odstupe po uplynutí ustanovenej dvojmesačnej lehoty od právoplatnosti rozsudku krajského súdu, teda oneskorene. Z tohto dôvodu ju bolo potrebné odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

Ústavný súd bez toho, aby sa tým osobitne zaoberal, už len poznamenáva, že prípadné počítanie ustanovenej dvojmesačnej lehoty od doručenia v sťažnosti uvedeného odloženia podnetu k podaniu mimoriadneho dovolania krajskou prokuratúrou (13. júna 2014) nemá žiadnu právnu relevanciu, pretože podnet na podanie mimoriadneho dovolania nie je opravným prostriedkom a jeho iniciátor ani nemá právny nárok na podanie mimoriadneho dovolania, pričom odloženie podnetu toto rozhodnutie sťažovateľa svojou sťažnosťou ani nenapádajú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. januára 2015